

РЕШЕНИЕ

№ 22611

гр. София, 01.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав, в
публично заседание на 10.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **4704** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 4 от Наредба № I-157 от 1.10.2002 г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина.

Образувано е по протест на СГП срещу волеизявление на Началника на ОПП-СДВР за издаване на СУМПС №[ЕИК]/12.04.2024 г. на името на У. М. М..

Ответникът – Началникът на отдел ПП, СДВР, моли протестът да бъде уважен.

Заинтересованата страна У. М. М. не взима становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред СДВР е започнало по заявление, подадено на 18.03.2024 г. /л. 21/ от У. М. М. за издаване на СУМПС. Приложено е и заявление от същата дата /л. 25/, в което лицето обяснява, че иска да бъде подменено чуждестранното му национално СУМПС, издадено от И., като декларира съгл. пар. 6, т. 46 от ПЗР на ЗДвП, че обичайното му пребиваване е на територията на РБ. Иракското СУМПС /л. 28/ е приложено към заявлението ведно с останалите необходими документи. Исканото българско СУМПС е издадено /л. 19/.

Към протеста на ПРБ е приложена изготвена от вещо лице криминалист експертна справка /л. 16/, съгласно която иракското СУПС на М. съставлява неистински документ в неговата цялост, тъй като СУМПС не съответства на защитите на спесимена и съответно СУМПС не е изработено съгласно установените правила, изисквания и техники, необходими за този образец документи /л. 17/.

Приложена е и докладна записка /л. 6/, от която е видно, че общо 101 лица – граждани на С., И. и Й. са получили български СУМПС посредством използване на неистински чуждестранни СУМПС, за което са изготвени експертизи.

От правна страна съдът намира следното:

Протестът е допустим - подаден е при упражняване правомощията на прокуратурата по чл. 16, ал. 1, т. 1 АПК, срещу волеизявление на административен орган за издаване на СУМПС – индивидуален административен акт по чл. 21, ал. 3 АПК /така Решение № 13904 от 20.12.2024 г. на ВАС по адм. д. № 8263/2024 г., Решение № 6126 от 20.05.2024 г. на ВАС по адм. д. № 7534/2023 г., Решение № 5363 от 30.04.2024 г. на ВАС по адм. д. № 7783/2023 г. и др./, с искане за обявяване на неговата нищожност, което съгласно чл. 149, ал. 5 АПК не е ограничено във времето.

Съгласно чл. 50, ал. 1 от Закона за българските лични документи свидетелството за управление на моторно превозно средство е индивидуален удостоверяващ документ за правоспособност за управление на моторно превозно средство. Следователно свидетелството установява с удостоверяващата сила на издаден от компетентен орган официален документ притежаването от адресата на призната способност да се упражнява правно-регламентирана дейност, каквато е управлението на моторно превозно средство.

Доколкото в специалните закони и в АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, теорията и съдебната практика са възприели критерия, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен.

Съгласно чл. 162, ал. 4 от ЗДвП чуждестранно национално свидетелство за управление на моторно превозно средство на български гражданин или чужденец, издадено от държава, която не е членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария, се заменя с българско свидетелство за управление без полагане на изпит, ако държавата, в която е издадено, е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата и свидетелството отговаря на изискванията на приложение № 6 към конвенцията. Ал. 8 на същата разпоредба предвижда, че в случаите по ал. 4 - 7 замяната с българско свидетелство за управление се извършва след представяне на чуждестранно национално свидетелство. Според чл. 17, ал. 1, т. 1 от Наредба № I-157 от 1.10.2002 г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина /Наредба № I-157/ признаване и подмяна на чуждестранно национално свидетелство за управление на МПС се допуска, ако страната, издала съответното свидетелство, е подписала и ратифицирала Конвенцията за движението по пътищата (В., 1968 г.) и свидетелството отговаря на приложение № 6 към конвенцията.

В случая е представено СУМПС, привидно издадено от Република И., ратифицирала Конвенцията за движението по пътищата, което е отразено на официалната интернет страница на Конвенцията – https://treaties.un.org/pages/ViewDetailsIII.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=XI-B-19&chapter=11.

При това положение националният орган е бил длъжен при наличието на всички законови предпоставки да издаде българско СУМПС на трайно пребиваващото в РБ лице.

Впоследствие обаче е извършена експертна справка от експерт криминалист, която съдът изцяло кредитира като писмено доказателство, въз основа на която е установено, че чуждестранното СУМПС е неистински документ - не е изработено съгласно установените правила, изисквания и техники, необходими за този образец документи. Следователно същият не е издаден от

надлежния за това орган в Република И., нито на лицето, посочено в него. Това означава и че документът няма как да отговаря на изискванията на приложение № 6 към конвенцията, поради което и волеизявлението за издаване на българско СУМПС се явява изцяло лишено от основание – без наличие на чуждестранно СУМПС, което прави българското СУМПС опорочено до степен на нищожност.

Само са пълнота на мотивите, прави впечатление, че заявителят се легитимира като гражданин на С., което е отразено в българското СУМПС /л. 19/, а претендира да има СУМПС, издадено от Р. И.. С. не е ратифицирала В. конвенция от 1968 г. Обстоятелството, че сирийски гражданин има СУМПС, издадено от И., макар да е теоретически възможно, в случая съставлява косвено доказателство, подкрепящо тезата на прокуратурата и изводите в настоящото решение, че иракското СУМПС е неистински документ.

С оглед на изложеното протестът се явява основателен.

Неоснователно е искането на адв. З. за отмяна на хода на делото по същество, даден в съдебно заседание на 10.06.2025 г. Първо, мотиви за разглеждане на делото в отсъствие на страните са изложени още в съдебното заседание, като и двата болнични листа не са оформени съгласно изискването на чл. 18, ал. 2 от Наредбата за медицинската експертиза. Още повече, че адвокатското пълномощно е подписано на 09.06.2025 г., когато адв. З. също е била в болничен, но очевидно е работила. Второ, с оглед на служебното начало в административното производство, съгласно което съдът носи задължението за пълна служебна проверка на фактите и доказателствата, както и предвид липсата на изискване за задължителна процесуална защита на заинтересованата страна, неоснователни се явяват твърденията на адв. З. за нарушение на чл. 6 от ЕКПЧ. Трето, 20 минути след приключване на делото, насрочено в съдебно заседание от 13:30 ч., в съдебната зала се яви лично лицето У. М. М., на което чрез преводач /макар да няма доказателства, че не знае български/ му бяха разяснени извършените процесуални действия. У. М. М. изрично заяви, че не е болен, здрав е и не познава адв. З., както и че не е упълномощавал адвокат. Следователно по никакъв начин не са нарушени правата на заинтересованата страна, поради което и не се налага отмяна на хода по същество.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 13 състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на адв. З. за отмяна на хода на делото по същество, даден в съдебно заседание на 10.06.2025 г.

ОБЯВЯВА за нищожно волеизявление на Началника на ОПП-СДВР за издаване на СУМПС № [ЕИК]/12.04.2024 г. на името на У. М. М..

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от получаването му.

Решението в частта, в която е оставено без уважение искането на адв. З. за отмяна на хода на делото по същество, има характер на определение и не подлежи на самостоятелно обжалване.

СЪДИЯ: